

Pekka Ervast
Mitä on kuolema?

KUOLEMAN KUNNIAKSI.

Jos olisin runoilija, tahtoisin laulaa ylistysvirren sinulle, kuolema. Sinua eivät laulajat ole kiittäneet. Sinua on sanottu ihmisen viimeiseksi viholliseksi, synnin palkaksi ja ilon hävittäjäksi. Ihmiset pelkäävät sinua, kammovat sinua ja koettavat sinua välttää. Mutta minä tahtoisin virittää kanteleni sinun kunniaksesi, oi tuoni.

Sillä minä uskon, että sinä olet minun ja kaikkien ihmisveljien paras ja uskollisin ystävä. Sinä olet tosi, suora ja rehellinen. Sinä olet ylevämielinen ja viisas ystävä. Aivankuin isä sinä tiedät, mitä meille ihmislapsille on hyväksi ja hyödyksi, sinä et meitä imartele, vaan tahdot meitä auttaa ja sanot suoraan, missä olemme erehtyneet. Ja voimakkaalla kädellä sinä viitat meille tien ja sanot: »kas tästä teidän pitää kulke-
man».

Minä tahtoisin laulaa sinun ylistystäsi, kuolema, sillä sinä olet meidän ihmislasten hellä ja lempeäsilmä ystävä. Sinä kerrot meille kauniita satuja ja kuljetat meitä ympäri unelmoiden eedenissä. Sinä olet kuin äiti, joka riemulla ja ylpeydellä suljet meidät syliisi, kun olemme isän opetuksia huolella seuranneet. Sinä olet sydämemme ilo ja hymy kaiken surun jälkeen. Sinussa kaikki sävelet sulautuvat yhteen mahtavaksi sopusoinnuksi.

Sinun kunniaksesi tahtoisin kieltäni virittää, tuoni, sillä kun sinä tulet, et sinä tule kuin luurankoinen viikatemies, vaan sinä tulet kuin Jumalan ylevä sanansaattaja, kuin »yksi näistä pienimmistä», jotka pyytävät meitä, ettemme unohtaisi kaikkia armahtavan rakkauden ikuista elämänlakia.

Sillä suurempi sinua, kuolema, on ikuisen elämän salaisuus. Syvempi helvettiä, korkeampi taivasta on jumalan valtakunta, joka on sydämen puhtaus, anteeksiantamus ja rakkaus. Tämä on jumalan valtakunta, ja jumalan valtakunta on ikuinen rauha ja ilo, joka asuu niiden sydämissä, jotka tunnustavat sen armahtavaa sääliä. Ylevämpi ja avarampi se on kuin nerokasten ja maailman viisasten taivaat, ja niiden pienten luokse se tulee, jotka ikävöivät sen lähestymistä.

Sentähden kiitän ja ylistän minä sinua, tuoni, että tästä kaikesta meitä muistutat ja tulemisellasi kerta kerralta opetat meitä sinua voittamaan. Sillä lopulta saamme mekin periä sen valtakunnan, josta kirjoitettu on: »mitä ei silmä ole nähnyt eikä korva ole kuullut eikä ihmisen sydämeen ole astunut, on Jumala valmistanut niille, jotka häntä rakastavat».
